

OLDSBERG TAR ÖVER "BINGOLOTTO"

Den jovialiske programledaren med en göteborgsglimt ständigt i ögonen blir den åttonde "Bingolotto"-bosen när han efterträder Marie Serneholt med start i Sjuan den 24 augusti.

Förlängd sändningstid till halvannan timme, tid för samtal med önskevärdar och ett upplägg som inte hela tiden är kopplat till själva spelet är tankar inför nästa upplaga av det program.

ROCK'N'ROLL

Louise Hoffsten

Bringing out the Elvis

Warner Music

★★★★

Det kommer nog en tid i alla amerikanska söder-älskares liv då de vill göra en coverskiva med Elvis-låtar. Nu har turen kommit till Louise Hoffsten, som har spelat in tolv Elvis-låtar i bluesmeckat Memphis.

Ofta suckas det när artister spelar in gamla låtar som redan har tolkats otaliga gånger. Det här kan vara ett undantag. Det finns nämligen inte ett spår på "Bringing out the Elvis" som är identiskt med originalet.

På en del låtar, som "A mess of blues", vrider sångerskan upp tempot på 1980-talsbluesmanér med god hjälp av ZZ Tops gitarrist Billy Gibbons. På andra, som "Heartbreak hotel", sjunger hon ackompanjerad av en enkel resonatorgitar som om året vore 1930.

Louise Hoffstens svengelska uttal stör ibland helhetsintrycket, men hennes röst rymmer även en värme och tillgivenhet för låtarna som inte går att ta miste på.

KARL DALÉN/TT

COUNTRY

Johnny Cash

Out among the stars

Legacy/Sony

★★★★

De här inspelningarna har legat och skräpat i någon låda sedan Johnny Cashes skivbolag nobbade dem i början av 1980-talet. Att de ges ut nu, elva år efter Johnny Cashes död, har väckt en hel del reaktioner – bland annat har countryikonens son John Carter Cash, som ligger bakom släppet, anklagats för girighet.

Tongångarna lär dock ändras när det nu visar sig att "Out among the stars" inte alls är skräp. Det här är en habil Johnny Cash-skiva som förtjänar att höras.

Waylon Jennings dyker upp i "I'm movin' on", June Carter Cash sjunger i såväl "Baby ride easy" som "Don't you think it's come our time" och det bjuds på sköna skrönor i exempelvis "If I told you who it was".

Höjdpunkten är "She used to love me a lot" som skvallrar om att Johnny Cash, som vid tiden för de här inspelningarna var så passé man kan vara, tio år senare skulle åstadkomma nya stordåd med American Recordings-skivorna.

LINUS BRÄNNSTRÖM/TT

POP/ROCK

Tyvär är detta hörts förut

Väärt

Det kommer ett skalv

Westpark music

★★★★

Efter två halvhyllade album, "Sommarfågel" och "Palla orka", är Väärt tillbaka med sin tredje giv "Det kommer ett skalv". Baserade i Malmberget och Umeå är Väärt ett utpräglat norrländskt band. Det är lugnt, lågmält och gnälligt. Typiskt för de norra delarna av landet, om man vill vara lite fördomsfull.

Väärt har en del gemensamt med den svenska progressiva rocken från 1960- och 1970-talet. Det är mycket spännande basgångar och sjungande gitarrer som snärjs om vartannat tillsammans med ett härligt bulligt

och runt trumljud. Musikaliskt känns Väärt som ett helgjutet band, och det finns många minnesvärda passager på "Det kommer ett skalv" som gjort sig förtjänta av upprepade lyssningar.

Men det gäller att ha tålmod, för bandet dras med låtar som gör sitt bästa för att vara hembygdsnostalgiska, gnälliga, politiskt korrekta och förutsägbara. Lite skogs- och barrdoft, en del storstadsförakt, dagens självupptagenhet och så vidare. Snark. Det har hörts förut. Och det är synd, för de musikaliska höjdpunkterna förtjänar som sagt att höras.

DENNIS FAHLGREN

POP

Shakira

Shakira

Sony

★★★★

Att bestämma vilken kategori Shakiras tionde album tillhör visade sig vara en svår uppgift. Bland de tolv spåren rymms pop, latinopop, country, rock och reggae. Det finns inte riktigt en tydlig röd tråd bland alla genrer och stilar popstjärnan ger sig på.

"Dare (La la la)" låter mest som den typen av Shakira-låt vi är vana att höra och lär bli en sommarhit, medan "Empire" är skivans mäktigaste spår. Duetten "Can't remember to forget you" med Ri-

hanna känns mest som ett ansträngt försök till en pophit där en het musikvideo behövs för att lyfta låten. Nashville-låten "Medicine" med "The voice"-kollegan Blake Shelton passar inte hennes speciella röst ett dugg. Det är intressant att Shakira vågar experimentera, men det märks att hon inte känner sig helt hemma i allt hon tar sig an.

NATALIE DEMIRIAN/TT

KLASSISKT

Battle of Stalingrad: Musik av Reinhold Glière, Nikolaj Rimskij-Korsakov, Aram Khachaturian och Dmitrij Kabalevskij

The Royal Norwegian Air Force Band, Leif Arne Pedersen, dirigent

Lawo Classics (Import)

★★★★

Slaget vid Stalingrad, som utkämpades 1942–1943, är ett av världshistoriens blodigaste. De sammanlagda förlusterna uppskattas till ungefär två miljoner människor. "Battle of Stalingrad" heter också en ny cd med The Royal Norwegian Air Force Band under ledning av Leif

Arne Pedersen. Det bjuds på musik komponerad eller arrangerad för blåsorkester av fyra ryska tonsättare som var verksamma medan järnridån fortfarande delade Europa: Reinhold Glière, Nikolaj Rimskij-Korsakov, Aram Khachaturian och Dmitrij Kabalevskij. Mest kända stycket är Rimskij-Korsakovs "Humlans flykt", medan den armeniske tonsättaren Aram Khachaturian (ett tema från balletten Spartacus användes som signaturmelodi till tv-serien Onedinlinjen) är flitigast representerad, bland annat med en orkestersvit baserad

på filmmusiken till Vladimir Petrovs film om slaget vid Stalingrad. Det här är en lite småkul cd där de flesta av verken sällan når konsertsalarna. Det är gediget, välspelat, svängigt och tätt. Och nu vet jag dessutom att den sovjetiska polisen bland annat marscherade till musik av Khachaturian.

MIKAEL BENGTSOON

JAZZ

Norrbottnen Big Band

Into the woodland silence

Fredriksson Music

★★★★★

Om jag inte räknar (och minns) helt fel så är "Into the woodland silence" det fjortonde albumet som Norrbotten Big Band släpper. Det är ett svenskt finskt samarbete där Sverige står för ett av världens mest välrenommerade storband, och där Finland står för kompositören Outi Tarkiainen och sångerskan Aili Ikonen. Det är musik som rör

sig i gränslandet mellan samtida konstmusik och jazz. Tarkiainen brukar kallas för jazzens Kaija Saariaho (finsk kompositör och Polarprisvinnare förra året). Det här är en genre som lätt kan bli lite pretentiös, där mall 1a plockas fram och så kör man. Men "Into the woodland silence" (=In i skogens tystnad) är annorlunda, det finns en musikalisk struktur i kompositionerna som man snarare förknippar med konstmusik än med jazz, där kollektivt spelar en betydligt

större och mer avgörande roll än i den traditionella storbandsjazzen. Aili Ikonen har en säregen röst, hon sjunger, viskar, pratar, improviserar på en och samma gång. Norrbotten Big Band är precis lika bra som de brukar vara, med en extra liten guldstjärna till Håkan Broström och hans sopransaxofon.

MIKAEL BENGTSOON

POP/ROCK

Anders Wendin

Dom ska få se vem dom

roast sig med

Hacka/border

★★★★

"Min kompis farsa betalade svart", den sex minuter långa genomgången av åren med Monster fram till det hejdlösa sologenombrottet som Moneybrother, är på ett sätt signifikativ för Anders Wendins första album under eget namn. En låt som vid första anblicken är banal och ganska grund, men som snart växer och gräver sig djupare ned.

Det gäller för hela skivan. Tio låtar som alla är en egen liten historia med öppna, ärliga och personliga anslag.

Det är en konst att vara enkel utan att bli tråkig. Det lyckas Anders Wendin med. Men han hade gärna fått lyfta på ytterligare några lager. Han har bevisat förr att han är kung på att förmedla passion, och

även om passion bleknar med åren vill man ändå känna att den finns där någonstans, under ytan.

SARA HALDERT/TT